

Lecția 21

Viața plătită cu moartea lui Hristos

Ioan 18:1–19:42

Pentru ca adevărata viață – relația cu Dumnezeu – să fie posibilă, Domnul Isus Hristos a acceptat să fie Mielul jertfit pentru păcatele noastre.

Ziua 1 — Citește Ioan 18:1–11 — Prinderea lui Isus

1. Iudeii au încercat de mai multe ori să Îl prindă pe Isus, dar fără succes (vezi 7:30, 44; 8:59 și 10:39). Cum de au reușit să Îl prindă de această dată?
2. Pornind de la acest text, demonstrează faptul că Isus trăiește după principiul enunțat în Ioan 4:34.
3. Cum Își arată Isus dragostea față de ucenicii Lui? Dar față de cei care vor să-L prindă? (text ajutător: Luca 22:50–51)

Întrebări de aprofundare:

4. Cum îți explici trădarea lui Iuda?¹ Cum a fost posibil ca un om să stea atâta timp în prezența Fiului lui Dumnezeu și să ajungă să-L trădeze?
5. Care este semnificația prinderii lui Isus în contextul Cinei pascale pe care a avut-o cu ucenicii Săi?

Ziua 2 — Citește Ioan 18:12–27 — Isus înaintea marelui preot și lepădarea lui Petru

6. În acest pasaj, observăm că textele care vorbesc despre trădarea lui Petru și despre judecarea lui Isus sunt intercalate. De ce crezi că a decis autorul să prezinte lucrurile în acest mod?
7. Cum răspunde Isus marelui preot? Care sunt martorii pe care îi aduce El în apărarea Sa? (text ajutător: Ioan 5:31–47)
8. Ce observații ai cu privire la loialitatea lui Petru față de Isus? Dacă ai fi fost în locul său, ai fi recunoscut că ești ucenicul lui Isus? Dar acum, ești gata să recunoști acest lucru?

Ziua 3 — Citește Ioan 18:28–19:16 — Isus înaintea lui Pilat

9. Cum comentezi următoarea afirmație: „Chiar dacă doreau să sărbătorească Paștele în mod corect (vezi v. 28), iudeii au pierdut esența Paștelui”?

¹ Din modul în care poate fi interpretată semnificația numelui său – Iscarioteanul – există posibilitatea ca Iuda să fi făcut parte dintr-o grupare radicală a mișcării Zeloților. Aceștia credeau că reșezarea împărăției lui Israel avea să vină în urma unei revoluții. Curățirea poporului lui Dumnezeu trebuia să se facă pe plan politic, prin alungarea asupritorilor romani. În concepția lor, Mesia aștepta un fel de provocare. Abia în momentul în care răzmerița urma să fie declanșată, El avea să apară, să preia comanda și să ducă poporul la victorie. Împărăția lui David avea să fie în sfârșit restaurată (adaptat după Merrill C. Tenney, *The Zondervan Pictorial Encyclopedia of the Bible*, vol. III, p. 732). Cu siguranță, Iuda a fost dezamăgit când a înțeles că scopul primordial al lui Isus nu era nicidecum eliberarea poporului de sub robia romană. Este posibil ca această dezamăgire să fi determinat acțiunile lui ulterioare?

10. Care este acuzația principală pe care o aduc iudeii la adresa lui Isus?
11. Încearcă să identifice reacțiile și atitudinile lui Pilat, în timpul procesului. Ce observații ai? Ce crezi că s-a întâmplat în inima lui în tot acest timp?

Întrebări de aprofundare:

12. Care crezi că este răspunsul la întrebarea lui Pilat din 19:38? Crezi că Isus i-a răspuns la această întrebare?
13. Citește Daniel 7:13–14. Prin ce se caracterizează Împărăția despre care i-a vorbit Isus lui Pilat? De ce a fost nevoie ca Însuși Împăratul acestei împărății să moară?

Ziua 4 — Citește Ioan 19:17–42 — Răstignirea și îngroparea lui Isus

14. Încearcă să identifice profețiile din Vechiul Testament la care se face referire în acest pasaj. De ce crezi că era așa de important ca evenimentul răstignirii să se deruleze în conformitate cu scrierile vechi-testamentare?
15. Încearcă să urmărești cuvintele și gesturile lui Isus pe cruce. Ce observații ai? Cum și-a manifestat El iubirea față de cei ce Îl răstigneau (vezi și Luca 23:34)? Dar față de cei dragi?
16. Cine au fost cei ce L-au îngropat pe Isus? Unde erau ucenicii? Ce concluzie ai putea trage despre Nicodim, din acest text?

Întrebare de aprofundare:

17. Ce a vrut să transmită Isus prin ultimele Sale cuvinte: „S-a isprăvit!”? Această expresie mai apare și în Apocalipsa 21:6. Citește întreg contextul (Apocalipsa 21:1–8) și încearcă să identifice asemănarea dintre cele două pasaje.

Ziua 5 (zi recapitulativă) — Recitește Ioan 18:1–19:42

Pornind de la premisa că întreaga evanghelie a fost scrisă în așa fel încât să clădească spre scopul afirmat în 20:31, este firesc să ne întrebăm ce contribuție aduce fiecare segment de text la realizarea scopului propus. Prin urmare, pornind de la ceea ce ai studiat în această lecție, încearcă să răspunzi la următoarele întrebări:

- Ce ai învățat despre Domnul Isus în acest segment de text?
- În ce fel s-a întărit în tine credința că El este Hristosul, Fiul lui Dumnezeu?
- Ce ai înțeles despre Viața pe care a venit Isus s-o ofere?
- Ce trebuie să faci pentru a avea această Viață?

Cuvinte pentru suflet – Zdrobit pentru fărădelegile noastre...

Bătaia pe care o administrau romanii deținuților era mult mai crudă decât la evrei. Dacă legea mozaică interzicea administrarea a mai mult de 40 de lovituri, la romani nu exista limită. Nu existau nici reguli cu privire la zona corporală care trebuia lovită. Lictorul, soldatul roman specializat în astfel de torturi, se folosea de o bucată de lemn circular, destul de scurt, de care erau prinse mai multe fâșii de piele. La capătul fiecărei fâșii erau agățate bucăți de oase sau lanțuri. Acest instrument se numea „flagellum”.

Isus a fost pus cu fața în jos și legat de un stâlp. Lictorul s-a apropiat de El și, prinzându-l de păr, i-a întors capul ca să vadă cu cine are de-a face. Apoi s-a retras câțiva pași, și-a depărtat picioarele și, după ce și-a arcuit mâna dreaptă în spate, cu un șuierat puternic, a dat drumul flagellum-ului pe spatele lui

Isus. Fâșiile de piele s-au mulat pe corpul său astfel încât bucățile de os și lanț au ajuns până în zona pieptului producând hemoragii instantanee. Același procedeu s-a repetat din nou și din nou... și din nou. Buzele lui Isus se mișcau în rugăciune urmând parcă cadența loviturilor ce nu se mai terminau...

Ca și cum bătăile și batjocurile romanilor nu au fost de-ajuns, Isus a trebuit să traverseze orașul sub ochii disprețuitori ai mulțimii. Având o bârnă de aproximativ doi metrii lungime pe spate (se pare că El nu a trebuit să ducă întreaga cruce, ci doar bârna pe care aveau să-i fie prinse mâinile), Isus înainta încet, căzând de multe ori sub povara lemnului...

Pe vârful Golgotei, Isus a fost dat în mâinile executorului. Acesta a venit din spate și L-a tras de umăr, trântindu-L la pământ. Isus a căzut lovindu-și capul de bârnă. Spinii au pătruns și mai adânc în scalp... Bârna a fost plasată la nivelul umerilor, iar doi soldați l-au întins cu brutalitate brațele fixându-le pe lemn cu genunchii. O dată începută, procedura se derula simplu și eficient... Cu o mână, executorul a poziționat pironul pe zona mai moale a încheieturii, iar cu cealaltă a ridicat ciocanul deasupra pironului și l-a izbit cu putere...

Era nevoie de patru soldați să ridice crucea, doi de fiecare parte. În timp ce era înălțat, trupul lui Isus era sfâșiat de durere. Brațele Lui au ajuns acum într-o poziție de „V”. Durerea din încheieturi era dincolo de limita suportabilității. Greutatea corpului apăsa pe pironul înfipt în încheietura piciorului. Mușchii antebrăzului și ai umărului erau cuprinși de crampe, iar cei pectorali și intercostali au paralizat făcând aproape imposibilă respirația... (preluat și adaptat din Charles R. Swindoll, 1987, „Following Christ, the Man of God”, Insight for Living, Fullerton).

El, Căruia Dumnezeu l-a dat un Nume mai presus de orice nume; El, în fața Căruia orice genunchi se va pleca, al tuturor celor ce sunt în ceruri, pe pământ și sub pământ; El, pe care fiecare limbă îl va declara Domn... Da, El este Cel care a suferit în acest mod. De ce?

Cine a crezut în ceea ce ni se vestise?

Cine a cunoscut brațul Domnului?

El a crescut înaintea Lui ca o odraslă slabă, ca un Lăstar care iese dintr-un pământ uscat. N-avea nici frumusețe, nici strălucire ca să ne atragă privirile, și înfățișarea Lui n-avea nimic care să ne placă.

Disprețuit și părăsit de oameni, om al durerii și obișnuit cu suferința, era așa de disprețuit că îți întorceai fața de la El, și noi nu l-am băgat în seamă.

Totuși, El suferințele noastre le-a purtat, și durerile noastre le-a luat asupra Lui. Și noi am crezut că este pedepsit, lovit de Dumnezeu și smerit. Dar El era străpuns pentru păcatele noastre, zdrobit pentru fărâdelegile noastre. Pedepsa care ne dă pacea a căzut peste El, și prin rănile Lui suntem tămăduiți.

Noi rătăceam cu toții ca niște oi, fiecare își vedea de drumul lui, dar Domnul a făcut să cadă asupra Lui nelegiuirea noastră a tuturor. Când a fost chinuit și asuprit, n-a deschis gura deloc, ca un miel pe care-l duci la măcelărie și ca o oaie mută înaintea celor ce o tund: n-a deschis gura. El a fost luat prin apăsare și judecată; dar cine din cei de pe vremea Lui a crezut că El fusese șters de pe pământul celor vii și lovit de moarte pentru păcatele poporului meu? Groapa Lui a fost pusă între cei răi, și mormântul Lui la un loc cu cel bogat, măcar că nu săvârșise nici o nelegiuire și nu se găsisse nici un vicleșug în gura Lui. Domnul a găsit cu cale să-L zdrobească prin suferință...

Dar, după ce își va da viața ca jertfă pentru păcat, va vedea o sămânță de urmași, va trăi multe zile, și lucrarea Domnului va propăși în mâinile Lui. Va vedea rodul muncii sufletului Lui și Se va înviora. Prin cunoștința Lui, Robul Meu cel neprihănit va pune pe mulți oameni într-o stare după voia lui Dumnezeu și va lua asupra Lui povara nelegiuirilor lor.

De aceea, îi voi da partea Lui la un loc cu cei mari și va împărți prada cu cei puternici, pentru că S-a dat pe Sine Însuși la moarte, și a fost pus în numărul celor fărâdelege, pentru că a purtat păcatele multora și S-a rugat pentru cei vinovați.

(Isaia 53:1-12)